

Agust Ensesa Bonet
Escola de Tastavins del Gironès, amb la col.laboració de la sommelier Clara Antúnez

El vi

Gregal

Rosat 2010

És un vi rosat que porta el nom d'un vent mediterrani que a vegades bufa fort a la badia de Palamós, precisament molt a prop d'on està emplaçat el celler. Elaborat amb garnatxa negra i merlot. En copa veiem un color cirera atractiu, amb reflexos violacis. En nas es noten aromes de fruita vermella, cítrics i herbes mediterrànies. Té una entrada de llaminadures i un pas fresc en boca. Verema manual amb cai-

xes i selecció del raïm a la vinya per obtenir la màxima qualitat. Maceració pel·licular de dues hores, per obtenir l'atractiu color, sagnat, fermentació del most a baixa temperatura per servar aromes. Posteriorment es realitza la fermentació malolàctica per llimar acideses, decantació i lleugera filtració. Un autèntic vi d'autor elaborat sota la direcció de l'enòloga Marta Arenas. Preu aproximat: 5,80 euros. Bon mari-

datge amb plats frescos de la temporada estiuenca.
El celler elaborador: Can Sais està ubicat al massís de les Gavarres, al municipi de Vall-llobrega (Baix Empordà), dins de la DO Empordà. És un petit celler familiar amb tradició vitivinícola des del segle XVII, i l'únic que es manté a la zona. La seva filosofia de treball es el cultiu i elaboració respectuosos amb l'entorn per obtenir vins amb una marcada expressió del territori, elegants i amb personalitat. També elabora vins blancs, negres i dolços. Me-reix una visita. Per a més informació: www.cellerkansais.com i www.girovi.cat

Col.leccionisme

Segells usats a Sant Feliu

L'Associació local dedica la seva exposició als efectes circulats

Xavier Romero

Tant la mostra de filatèlia i de col.leccionisme com la revista/butlletí anual, l'Associació de Sant Feliu de Guíxols les dedica aquest any al segell usat com a tema d'honor. D'aquesta manera, els aficionats guixolencs tornen a refermar la seva predilecció pels principis que inspirarien la filatèlia amb l'aparició del primer segell per pagar prèviament la correspondència –any 1840, a Anglaterra, i any 1850, a Espanya– i que des del primer dia ha estat inutilitzat amb tot un seguit de marques, majoritàriament la de l'estació d'origen i la data corresponent.

Quan els nous temps avancen inexorablement a cavall de la tecnologia, i aquesta, la informàtica especialment, al seu torn evoluciona d'un dia per l'altre, la comunicació escrita i lliurada físicament en mà encara es manté viva i en ocasions continua resultant imprescindible. I com que la part visible d'aquestes comunicacions de tota la vida són el correu públic i els segells, els efectes postals continuen essent vigents perfectament, tot i el seu innegable declivi en els darrers anys.

El proper dijous, dia 8 de setembre, serà inaugurada a l'antic Hospital de Sant Feliu de Guíxols la mostra filatèlica i de col.leccionisme, en la qual hi participen tant els socis locals com els aficionats de la demarcació que vulguin fer-ho, amb una quarantena d'aportacions molt diverses. Oberta d'onze del matí a dues de la tarda, i de sis a dos quarts de nou del vespre, l'exhibició romandrà oberta fins el proper diumenge, dia 11. Hi funcionarà una estafeta postal temporal, que durant tot el dia 10 matasegellarà amb el cuny commemoratiu tota la correspondència i documents filatèlics que li siguin presentats.

S'hi podran veure interessants col.leccions tant de segells com d'altres col.leccionismes populars, i pel que fa als primers, amb un tractament especial cap a l'usat, obliterat o circulat, la veritable essència i raó de ser d'aquest esbarjo cultural, segurament el primer en practicants de tot el món. D'altra banda, diversos articles de reconeguts erudits apareixen al butlletí/revista de la present temporada, la major part d'ells amb la vista posada en el tema preferent d'enguany:

«París, bressol de la filatèlia?», d'Emili Vila; « Col.leccionismo de miniaturas de Napoleón Bonaparte », de Pere Masferrer; « Turismo antártico: Las primeras expediciones Lindblad », de Josep Viñals; «1911-2011, centenari del premi Nobel de Química, concedit a Marie Curie», d'Antoni i Xavier Simona; «Aspectes del correu, 1855-1860 (3)», de Marc Peyrecave; «Passat, present i futur de la filatèlia», d'E. Vila; «En defensa del sello usado», d'Enric Cardoner, «S.M. el segell usat», de Xavier Romero, i «Marcus Ulpius Traianus» (numismàtica), d'Oscar Costa.

Com ja és habitual, la societat guixolencs celebrerà el dinar de palmarès en les primeres dates de desembre, amb una festa durant la qual es reparteixen molts premis a les persones col.laboradores. Mentrestant, continuen les reunions setmanals a l'estatge social, al Nou Casino, i s'estan preparant ja els detalls de la VIII Exposició Filatèlica Catalana, la bianual que enguany es farà a Torroella de Montgrí a finals de novembre i que molt possiblement se celebrarà a Sant Feliu de Guíxols l'any 2013, amb homenatge afegit a Juli Garreta.

Gironins del segle XIX

Martí Palaus Llobet

Ja se sap qui serà el director de l'Orfeó del Casino?

–Diuen que és un noi de Granollers. Martí Llobet em sembla que es diu...

Martí Llobet Palaus va néixer el 1891 a Granollers i allà va començar la formació musical que l'acabaria portant a terres gironines. Després d'assistir a classe del mestre Glanadell a la seva vila natal, va ingressar a l'Escola Municipal de Música de Barcelona, on va ser alumne d'alguns mestres reputats del moment com ara Quintas, Canals i Nicolau, Alfons i Gelabert. A més, també assistia a classes particulars d'harmonia i contrapunt amb el compositor Enric Morera.

Una vegada completada la seva preparació, va tornar a la ciutat que l'havia vist néixer per fundar-hi l'Orfeó Granollerí. Fruit d'aquesta primera experiència se li van obrir noves oportunitats laborals i el 1920 va acceptar l'oferta de dirigir l'Orfeó Germanor Empordanès, vinculat al Casino Menestral Figuerenc. Aquesta entitat havia nascut el 1856 i l'Orfeó era una de les seves primeres seccions. Cal tenir en compte que durant la segona meitat del segle XIX, els famosos cors de Clavé vivien el seu màxim esplendor i a tot arreu proliferaven les associacions de treballadors que dedicaven les hores lliures al cant coral. Aquest moviment va ser clau per a la perpetuació del repertori musical tradicional de Catalunya al qual, a més, s'hi van sumar moltes noves composicions que han esdevingut veritables himnes. Una de les feines vitals dels responsables de les corals era harmonitzar cançons populars per adaptar-les a les seves formacions. Martí Llobet s'inclou en aquest corrent i durant els seus anys empordanesos ho va fer amb intensitat. A més, en l'època d'aquest músic la sardana vivia el seu moment de màxima popularitat i Llobet en va compondre diverses, entre les quals destaquen Impressió de matinada i La tómbola de festa major.

El 1926 va deixar Figueres i l'Orfeó Germanor per ocupar la plaça de pianista del Sextet d'Eduard Toldrà. Instal·lat a Barcelona, va combinar la seva faceta d'interpret amb la de compositor la resta de la seva vida. Tot i que algunes fonts apunten que Martí Llobet Palaus va morir el 1939, el seu decés es va produir el 1967.

Pel que fa a l'Orfeó Germanor Empordanès, després de quedar inactiu, el 2008 va posar-se en marxa de nou gràcies a l'esforç de la professora Clàudia Coral Easo. Així, el Casino Menestral de Figueres recuperava una de les seves seccions més antigues.

Xavier Carmaniu Mainadø
Historiador i periodista